

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่มีผลต่อการปฏิรูปการบริหารงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์

New public administration to affects the administrative reform of the
local government organization: Phetchabun province

วิวัต เถารุตรกุล, ธนภาค บุ่งจันทร์* และ ประดิษฐ์ ดีวัฒนกุล

Wiwat Thaoruktrakul, Thanaphak Bungchan and Pradit Deewattanakul

สถาบันรัชต์ภาคย์

Rajapark Institute

Email: nuttawutbungchanz@gmail.com

Received 8 July 2023

Revised 2 August 2023

Accepted 2 August 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และนักการเมืองระดับท้องถิ่นของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2,749 คนจากประชากร 57,000 คน โดยใช้สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คานิคอล

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งผลไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบไปด้วย 1. การพัฒนาระบบราชการ 2. การกำหนดนโยบาย 3. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน 4. การอำนวยความสะดวก 5. การประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยเกี่ยวข้องการมุ่งเน้นผลลัพธ์ การวัดผลการปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแบบการจัดการของภาคเอกชน การทบทวนบทบาทของภาครัฐ การกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อย เป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสม การแข่งขัน การเป็นลูกค้า การทำงานในรูปความสัมพันธ์เชิงสัญญา การปรับปรุงการจัดการทางการเงินและบัญชี การมีภาระรับผิดชอบ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีข้อเสนอแนะข้อเสนอแนะจากการวิจัย การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีอิทธิพลต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์การบริหารภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐ มีผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น จะมีการปรับแนวคิดให้กับยุคสถานการณ์ การตอบสนองงานขององค์การและเกิดประโยชน์กับประชาชน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่, การปฏิรูปการบริหารงาน, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The article's objectives of the relationship between the new government management and administrative reforms of local government organizations in Phetchabun Province The population used in this study consisted of civil servants, employees, employees, and local politicians of the municipality. Moreover, the Sub-district Administrative Organization of 2,749 people from a population of 57,000 using a specific sampling method. Is exploratory research and tools used in research Data were collected as questionnaires and analyzed by statistical software packages such as frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and canonical correlation analysis.

The results showed that 1) The relationship between new government management and administrative reform of local government organizations results in the same direction, consisting of 1. The development of the bureaucratic system 2. Policy formulation 3. Reduction of operational procedures 4. Administration 5. Performance Evaluation It involves focusing on results. Performance measurement imitation of the management of the private sector review of the role of the public sector Decentralization and subdivision are various agencies To be appropriate, competitive, customer working in a contractual relationship Improving financial and accounting management accountability, transparency, public participation with suggestions, suggestions from research The new approach of public administration influences administrative reform of local government organizations. Shows that management relations are under the concept of public administration, which affects the administration of local government organizations. There will be a concept adaptation to the situation era. They were responding to the work of the organization and benefiting the people.

Keywords: New Public Administration, Administrative Reform, Local Government Organization

1. บทนำ

องค์ความรู้ทางรัฐประศาสนศาสตร์เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ที่ได้รับการศึกษาจากมุมมองขององค์กรและระบบการบริหารแบบดั้งเดิม การจัดระบบราชการให้มีพลวัตรและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอาจไม่เพียงพออีกต่อไป จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจความรู้ใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบบริหารราชการในการให้บริการสาธารณะประโยชน์ การปรับเปลี่ยนการบริหารราชการโดยใช้หลักการ เช่น การบริหารแบบมุ่งผลการปฏิบัติงาน การบริหารแบบมีอาชีพ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ คำนึงถึงคุณค่าโดยเน้นจรรยาบรรณวิชาชีพและมุ่งให้บริการประชาชนอย่างมีคุณภาพเป็นสำคัญสูงสุด (ฉัตรชัย นาถอำพล, 2563)

กล่าวได้ว่า กว่า 20 ปีที่ผ่านมา “การปฏิรูปการปกครอง” ได้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางทั่วโลก ในประเทศไทยเองระบบการจัดการ รัฐบาลได้พยายามปรับปรุงและปฏิรูประบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพยายามที่จะออกแบบแนวทางของรัฐบาลใหม่ ซึ่งเดิมนั้นที่รูปแบบการปกครอง (Government Approach) โดยเน้นที่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจในแนวดิ่ง การปฏิบัติตามคำสั่งในลักษณะที่รัฐสามารถปกครอง กำหนดกฎเกณฑ์ และรับผิดชอบสั่งการ สั่งการ หรือเข้าแทรกแซงการบริหารกิจการต่าง ๆ ได้เป็นรูปเป็นร่างในปัจจุบันที่เรียกว่า นาข้าว การกำกับดูแลที่เน้นการจัดลำดับความสำคัญและความสัมพันธ์เชิงอำนาจในแนวราบ (แนวทางการกำกับดูแล) กระจายอำนาจสู่ชุมชนและภูมิภาคและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กลุ่มสังคม ลดบทบาทของหน่วยงานรัฐ ดำเนินธุรกิจอย่างสมเหตุสมผล ตรวจสอบได้ โปร่งใส และพร้อมรับการตรวจสอบ กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเปลี่ยนสมมติฐานเกี่ยวกับบทบาทของภาครัฐจากการเน้นให้สถาบันของรัฐเป็นผู้จัดการและการจัดบริการสาธารณะที่สำคัญต่อสังคม สู่บทบาทใหม่ที่เน้นความหลากหลายในการบริหารจัดการงานสาธารณะ (บริการสาธารณะ) ที่เกี่ยวข้องกับหลายองค์กรในภาครัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นไทยมีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการประชาชนในท้องถิ่นตามกฎหมาย โดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ส่งผลต่อการบริหารราชการแผ่นดินของไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งนับเป็นเวลานานแล้วที่องค์การบริหารส่วนตำบลถูกจัดตั้งขึ้น และมีบทบาทหน้าที่ในการให้บริการประชาชนมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งในการบริหารงานนั้นจะบริหารโดยมีผู้บริหาร ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในพื้นที่ นับตั้งแต่มีการประกาศให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา จนถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บทบาทอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปมาก เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้าน

การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น (โกวิทย์ พวงงาม, 2549)

การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีจุดหมายเพื่อให้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวดเร็ว เป็นธรรม และเท่าเทียมสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลกลางไม่อาจทำได้ดีเท่า แต่ในภาวะปัจจุบันกลับพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งก็มีปัญหาเกิดขึ้น ดังนี้ จำนวนบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนที่เป็นข้าราชการ พนักงานส่วนตำบล และลูกจ้าง ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงขึ้น เกิดปัญหาคนล้นงาน มีปัญหาด้านความโปร่งใส มีการทุจริตกันอย่างกว้างขวาง การขาดประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณ ซึ่งเห็นได้จากโครงการหลาย ๆ โครงการของท้องถิ่นสร้างแล้วไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง หรือไม่มีการใช้ประโยชน์เลย การให้บริการประชาชนยังมีความล่าช้าไม่มีความคล่องตัวอย่างที่ควรจะเป็น ยังมีการยึดแนวปฏิบัติเดิม ๆ จากราชการส่วนกลางมาปฏิบัติงานในท้องถิ่น การสรรหาพนักงานยังใช้ระบบอุปถัมภ์ทำให้ได้พนักงานที่ไม่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับงานแต่ละประเภท แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) หรือเรียกว่า “การจัดการนิยม” (Managerialism) หรือ “การบริหารภาครัฐที่อาศัยระบบตลาด (Market-based Public Administration)” หรือ “รัฐบาลผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Government) เป็นแนวคิดทางการบริหารที่ถูกนำมาใช้ตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมา โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความทันสมัย การผูกขาดการดำเนินงานที่ไม่จำเป็น เหล่านี้ไม่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกปัจจุบันได้ จึงมีการเสนอแนวคิด/หลักการบริหารจัดการภาครัฐ แนวใหม่ (New Public Management) ที่ให้ความสำคัญกับผลผลิตและผลลัพธ์ของการบริหารงาน ผูกขาดการดำเนินการที่ไม่จำเป็น สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลกปัจจุบัน จึงมีการเสนอแนวคิด/หลักการบริหารราชการแนวใหม่ที่เน้นผลผลิตและผลลัพธ์ทางการบริหาร ปรับโครงสร้างองค์กรในขนาดที่เล็กลง การจัดการ HR แบบกระจายอำนาจที่มีขนาดเล็ก และชัดเจนนั้นมุ่งเน้นไปที่ประสิทธิภาพของผู้ปฏิบัติงาน ให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดความสำเร็จ และกำจัดการะงานที่ไม่จำเป็นของรัฐบาลโดยอนุญาตให้ภาคเอกชนดำเนินการ ลด หรือการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ โดยจ้างเอกชนทำงานบางประเภทแทน (เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ, 2545)

ในปัจจุบันเนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นในด้านการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลยังคงมีภาพลักษณ์ว่าการบริหารงานยังด้อยคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การตอบสนองความต้องการแก้ปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ แนวทางใหม่ในการบริหารรัฐกิจกำลังได้รับความสนใจและเป็นหนึ่งในแนวทางที่ถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการบริหารราชการ พัฒนาการทางรัฐ

ประศาสนศาสตร์ในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้ การนำหลักการดังกล่าวไปใช้ในองค์กรและสถาบัน ควรคำนึงถึงสภาพการณ์ขององค์กรหรือสถาบัน เป็นไปได้มากน้อยเพียงใดที่จะใช้หลักการบริหารใหม่กับรัฐบาลท้องถิ่น ช่วยให้ รัฐบาลท้องถิ่นสามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัจจัยใดบ้างที่ควรพิจารณาในการใช้หลักการดังกล่าวกับรัฐบาลท้องถิ่น ตามความเหมาะสม รวมถึงความยั่งยืนของการพัฒนา . โดยเฉพาะระบบการบริหารราชการแผ่นดินของไทยมักมีอิทธิพลอย่างมาก (โกวิทย์ พวงงาม, 2545)

1. ทำให้การบริหารของรัฐบาลมีลักษณะผูกขาดไม่ก่อให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างหน่วยงานของรัฐในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนระหว่างผู้รับบริการและประชาชนผู้บริโภค ในทางกลับกันกลับเป็นการเสริมและกระตุ้นให้หน่วยงานของรัฐและข้าราชการ ตลอดจนพนักงานของรัฐใช้บทบาทการผูกขาดแสวงหาประโยชน์ให้หน่วยงานและสมาชิกของหน่วยงานเป็นหลักการบริหาร งาน ลักษณะขาดประสิทธิภาพสิ้นเปลือง ไม่ประหยัดประชาชนขาดความสะดวกในการรับบริการและเป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการให้ภาคเอกชนเข้าร่วมในกิจกรรมของรัฐ เพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีผลทำให้ความสามารถของประเทศในการแข่งขันกับประชาคมโลกมีสมรรถนะต่ำ

2. ทำให้การบริหารงานของรัฐช่วยสร้างรูปแบบการปกครองรัฐให้เป็นการปกครองโดยข้าราชการอย่างมีความเป็นสถาบัน โดยเฉพาะลักษณะของการรวมอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางในทุก ๆ กิจกรรมของรัฐ มีผลทำให้แนวทางการบริหารไม่สอดคล้องกับอุดมการณ์ประชาธิปไตย ความสามารถในการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนที่หลากหลาย กระจุกกระจายกันอยู่ทั่วประเทศจึงมีต่ำ เพราะข้าราชการทุกระดับต้องฟังคำสั่งและนโยบายที่มาจากส่วนกลาง ความรวดเร็วในการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ก็มักจะล่าช้าไม่ทันการณ์

3. ทำให้การบริหารงานโดยองค์กรของรัฐต้องเผชิญกับภาระในการประสานการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานด้วยกันเอง ทั้งในระดับแนวตั้งลงล่างและในระดับแนวนราบต่อแนวนราบ เกิดความล่าช้า ความขัดแย้ง ความไม่สามารถในการประสานกิจกรรมร่วม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์รวมของชาติ วัตถุประสงค์ที่บรรลุมักจะเกินไปเพื่อผลประโยชน์ของกองมากกว่ากรม ของกรมมากกว่ากระทรวง และของกระทรวงมากกว่าประเทศโดยรวมยิ่งไปกว่านั้นยังมีผลให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติ รัฐมีการตัดสินใจแก้ปัญหาเชิงนโยบายแต่การนำนโยบายไปปฏิบัติมักจะล้มเหลวหรือล่าช้า ไม่ทันการณ์มาโดยตลอด

4. การขยายตัวขององค์กรภาครัฐ ซึ่งมีลักษณะของการขยายทั้งในแนวดิ่งและแนวนราบ ยังทำให้เกิดปัญหาความซ้ำซ้อนในภารกิจ มีการทำงานที่เหลื่อมล้ำและขัดแย้งกัน มีการเพิ่มกำลังคนและงบประมาณในอัตราที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เป็นภาระในระยะยาวต่อการพัฒนาประเทศ เกิดงบประมาณด้านเงินเดือน และสวัสดิการ

ผลประโยชน์ของข้าราชการถึง 2 ใน 3 ของงบประมาณแผ่นดินทำให้เลื่องลือที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศในอัตราที่น้อยมากในแต่ละปี

5. การขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนทำให้เกิดความผิดหวังจากชุมชนสะสม ประชาชนขาดศรัทธาในรัฐ และทำให้สร้างภาระการเผชิญหน้าระหว่างชุมชนกับรัฐบ่อยครั้ง และมีรูปแบบที่มีแนวโน้มของความรุนแรงสะสมเพิ่มขึ้น

6. การที่หน่วยงานของรัฐมีการประเมินผลในระบบปิดเข้าข้างตนเอง ทำให้กระบวนการงบประมาณแผ่นดินของรัฐไม่สามารถสะท้อนการแก้ปัญหาของประเทศได้ ซึ่งการใช้งบประมาณเพิ่มก็เป็นการสร้างปัญหาเรื้อรังสะสมในหน่วยงานของรัฐในระบบราชการไทยมากยิ่งขึ้น การประเมินผลที่ออกมาจึงเป็นการตอกย้ำให้มีการดำเนินงานในโครงการที่ไม่ได้ผลทำให้ทำต่อไปมากขึ้น ๆ อย่างไม่จบสิ้น (ทศพร ศิริสัมพันธ์ และคณะ, 2549)

เมื่อพิจารณาถึงระบบบริหารงานภาครัฐของไทย ในปัจจุบันเราก็คงพอจะมองเห็นถึงทิศทางของความเปลี่ยนแปลงได้บ้าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรภาครัฐมีภารกิจหลัก การจัดการระบบบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาการบริหารจากราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค แต่หลังจากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ปัจจุบันรัฐธรรมนูญ 2560 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐที่กำหนดให้ “รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนมีเจตนารมณ์มุ่งเน้นการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผลบังคับใช้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครองการบริหารและมีหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะทั้งนี้ รัฐจะกำกับดูแลได้เท่าที่จำเป็นตามที่กฎหมายกำหนด และเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบูรณ์

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

แนวทางการวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับประชากรเป้าหมาย ข้าราชการ เทศบาลองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยจะเลือก

เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล รวม 18 แห่ง เทศบาล 6 แห่งโดยเลือกเทศบาลและอบต.ที่มีรายได้ตั้งแต่ 30 ล้านบาทขึ้นไป

3.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงาน และนักการเมืองระดับท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง และเทศบาล 6 แห่ง จำนวน 2,749 คนจากประชากรจำนวน 57,000คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิดแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

3.2.1 แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของบุคคล ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระดับตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัดและประสบการณ์การทำงาน

3.2.2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ 1) การมุ่งเน้นผลลัพธ์ 2) การวัดผล การปฏิบัติงาน 3) การเลียนแบบการจัดการของภาคเอกชน 4) การทบทวนบทบาทของภาครัฐ 5) การกระจาย อำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกัน 6) การแข่งขัน 7) การเน้นลูกค้า 8) การทำงานในรูปความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญา 9) การปรับปรุงการจัดการทางการเงินและบัญชี 10) การมีภาระรับผิดชอบ 11) ความโปร่งใส และ 12) การมีส่วนร่วมของประชาชน

3.2.3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาระบบราชการ การกำหนดนโยบาย การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การอำนวยความสะดวกและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลนั้นสามารถแยกอธิบายลักษณะการใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

3.3.1 สถิติเชิงพรรณนา ใช้เพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3.2 สถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการ ภาครัฐแนวใหม่และการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะใช้สถิติการวิเคราะห์สหพันธ์คานอนิคอล (Canonical Correlation Analysis)

4. ผลการวิจัย

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการพัฒนาระบบราชการด้านการสร้างระบบบริหารงานบุคคลและค่าตอบแทนในระดับสูงมากด้านการเลียนแบบการจัดการของภาคเอกชนและด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการกำหนดนโยบายพบว่าตัวแปรตามที่ได้รับอิทธิพลมากที่สุดคือการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าซึ่งได้รับอิทธิพลจากตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านการทำงานในระดับความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญา รองลงมาคือ ด้านการเน้นลูกค้าด้านการวัดผลการปฏิบัติงานด้านการเลียนแบบการจัดการของภาคเอกชนและด้านความโปร่งใส ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ด้านการทำงานในรูปความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญามีความสัมพันธ์ต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการกำหนดนโยบายในองค์ประกอบด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนด้านการเน้นลูกค้าและด้านการวัดผลการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงในขณะที่ด้านการเลียนแบบการจัดการของภาคเอกชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความโปร่งใสความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานพบว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ด้านการแข่งขันและด้านการทบทวน บทบาทของภาครัฐมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในองค์ประกอบการกระจายอำนาจการตัดสินใจโดยมุ่งผลการบริหารต่อประชาชนอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนด้านการมุ่งเน้นผลลัพธ์ ด้านการวัดผลการปฏิบัติงาน และด้านความโปร่งใสมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการอำนวยความสะดวก พบว่าด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกัน และด้านการปรับปรุงการจัดการทางการเงินและบัญชีมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการอำนวยความสะดวกในองค์ประกอบด้านการจัดระบบสารสนเทศ ระบบเครือข่ายและการเชื่อมโยงข้อมูลอยู่ในระดับสูงมาก ในขณะที่ด้านการวัดผลการปฏิบัติงาน ด้านการแข่งขันและด้านการมีส่วนร่วมของพลเมืองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการปฏิรูปการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานพบว่าด้านการทบทวนบทบาทของภาครัฐ และด้านการมีส่วนร่วมของพลเมืองมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิรูปการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในองค์ประกอบด้านกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานโดยยึดเป้าหมายการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการเปลี่ยนแปลงการจัดการของภาคเอกชนมีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการพัฒนาระบบราชการ โดยมีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้านความโปร่งใสส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการปฏิรูปการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการพัฒนาระบบราชการในองค์ประกอบการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงานและการเปิดระบบราชการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับสูงในลักษณะนี้หมายความว่าองค์ประกอบด้านความโปร่งใสของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีแนวโน้มจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิรูปการดำเนินงานด้านการพัฒนาระบบราชการสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาระบบราชการจำเป็นอย่างยิ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปฏิรูประบบราชการให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารงานและปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานและให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ในขณะที่ด้านการเน้นลูกค้า ด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางส่วนด้านการแข่งขันด้านการมีภาระรับผิดชอบ และด้านการทำงานในรูปความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญา มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานการกระจายอำนาจ เพื่อความมุ่งมั่นลูกค้าประชาชนไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเรื่องวิทย์ เกตุสุวรรณ (2547)

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการกำหนดนโยบาย โดยมีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกัน และด้านการเปลี่ยนแปลงการจัดการของภาคเอกชนส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการปฏิรูปการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการกำหนดนโยบายในองค์ประกอบการบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐและการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในระดับสูงมาก ในลักษณะนี้หมายความว่าองค์ประกอบด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกัน และด้านการเปลี่ยนแปลงการจัดการของภาคเอกชนในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีแนวโน้มจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิรูปการดำเนินงานด้านการกำหนดนโยบายสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องปฏิรูประบบราชการ การอำนวยความสะดวก การตอบสนองความต้องการการของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของจุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์ (2547) ในขณะที่ด้านการมีส่วนร่วมของพลเมืองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงส่วนด้านการมีภาระรับผิดชอบ และด้านการมุ่งเน้นผลลัพธ์มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การมีส่วนร่วมของพลเมืองการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความจำเป็นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานตรวจสอบและในขณะเดียวกันความรับผิดชอบต่อประชาชน การมุ่งผลสัมฤทธิ์ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานการปฏิรูประบบราชการ (2547)

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยมีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้านการเปลี่ยนแปลงการจัดการของภาคเอกชน และการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานในองค์ประกอบด้านการทบทวน ปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ และการกระจายอำนาจการตัดสินใจ โดยมุ่งผลการบริหารต่อประชาชนในระดับสูง ในลักษณะนี้หมายความว่า องค์ประกอบด้านการเปลี่ยนแปลงการจัดการของภาคเอกชน และการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีแนวโน้มจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิรูปการบริหารงานด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงานสูงกว่าองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปฏิรูประบบราชการ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การลดขั้นตอนการปฏิบัติงานมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในขณะที่ด้านการเน้นลูกค้า ด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเน้นลูกค้ามารับบริการ หรือการบริการประชาชน โดยมีการกระจายอำนาจการบริหารงาน การแบ่งย่อยของหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์ (2547) ส่วนด้านการปรับปรุงการจัดการทางการเงินและบัญชี ด้านการมีภาระรับผิดชอบและด้านการวัดผลการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความโปร่งใสมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปรับปรุงการจัดการทางการเงินและบัญชีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่มีความจำเป็นต้องปฏิรูปการบริหารงาน ทั้งนี้ความโปร่งใสในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการบริหารงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการอำนวยความสะดวกโดยมีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้านการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็น

หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตาม การปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการอำนวยความสะดวกในการอำนวยความสะดวก การตอบสนองความต้องการของประชาชนและด้านการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและงบประมาณรายจ่ายในระดับสูงมาก ในลักษณะนี้หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการกระจายอำนาจและการแบ่งแยกย่อยเป็นหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปฏิบัติงานสาธารณะที่ต่างกันของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีแนวโน้มจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิรูปการบริหารงานด้านการอำนวยความสะดวกสูงกว่าองค์กรปกครองส่วน อื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การปฏิรูประบบการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงาน การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เกิดการบริหารงานแบบคล่องตัวตอบสนองความต้องการของประชาชน ในขณะที่ด้านการมีภาระรับผิดชอบ ด้านการมีส่วนร่วมของพลเมือง ด้านการทำงานในรูปความสัมพันธ์เชิงสัญญาหรือคล้ายสัญญา และด้านการมุ่งเน้นผลลัพธ์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การมีภาระรับผิดชอบของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปสัญญาและการมุ่งเน้นผลลัพธ์กับประชาชนตอบสนองความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารงานจัดการภาครัฐแนวใหม่ของ Hood (1991)

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยมีการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ด้านการมุ่งเน้นผลลัพธ์และด้านความโปร่งใสส่งผลซึ่งกันและกันกับชุดตัวแปรตามการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานในองค์ประกอบการประเมินผลประสิทธิภาพในการบังคับบัญชาทั้งเฉพาะตัวและเป็นทีมงานในระดับสูงมากในลักษณะนี้หมายความว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นการมุ่งเน้นผลลัพธ์และด้านความโปร่งใสของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีแนวโน้มจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิรูปการบริหารงานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานสูงกว่าองค์กรปกครองส่วนอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิรูประบบราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการประเมินผลการปฏิบัติงานของราชการทำให้การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ในขณะที่ด้านการเน้นลูกค้าและด้านการแข่งขันมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการให้บริการประชาชน โดยมุ่งเน้นลูกค้าบริการทำให้เกิดแข่งขันสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์ (2547)

4.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

4.3.1 การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่มีอิทธิพลต่อการปฏิรูปการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์การบริหารภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐ มีผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีการปรับแนวคิดให้กับยุคสถานการณ์ การตอบสนองงานขององค์กรและเกิดประโยชน์กับประชาชน

4.3.2 การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ เพื่อการปฏิรูประบบราชการ และการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่เป็นแนวคิดทฤษฎีการบริหารงานในรูปแบบใหม่ เพื่อให้พนักงาน ข้าราชการ ทำงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยยึดหลักการให้บริการประชาชนจำเป็นอย่างยิ่งต้องปฏิรูปการบริหารงานควบคู่กับการปฏิรูประบบราชการทั้งโครงสร้างโดยไม่ยึดติดกับค่านิยมแบบเดิม ๆ ต้องมีความยืดหยุ่น ลดสายการบังคับบัญชาเพื่อนำองค์กรแห่งความเป็นเลิศ

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2549). *มิติใหม่การปกครองท้องถิ่น วิสัยทัศน์ กระจายอำนาจ และการบริหารงานท้องถิ่น*. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุไรรัตน์ จุลจักรวัฒน์. (2547). *ความคิดเห็นในการปฏิบัติราชการของข้าราชการไทยกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ฉัตรชัย นาถ์พลอย. (2563). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่, *วารสารศิลปศาสตร์ราชวมงคลสุวรรณภูมิ* 2 (2). 461-470
- ทศพร สิริสัมพันธ์. (2549). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารราชการแนวใหม่*. สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.).
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2546). *การปฏิรูประบบราชการภายใต้กระแสการจัดการภาครัฐใหม่ และข้อวิพากษ์*. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2547). *การพัฒนาระบบราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี.
- Hood, Christopher. (1991). A public management for all seasons?. *Public Administration* 69, (1) 3-19.